

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - Tel. 02/66595088 - Fax 02/66594670 - e-mail: clfrat@comunioneliberazione.org

1982, Reconeixement pontifici de la Fraternitat:
«El que ha passat (...) és sens dubte la gràcia més gran de tota la història del moviment».
(Mn. Giussani)

2002, 20è aniversari del reconeixement pontifici de la Fraternitat:
«La carta que m'ha enviat el Sant Pare (...) és el gest més decisiu de la nostra història»
(Mn. Giussani)

2022, Audiència amb el Papa Francesc pel centenari del naixement de Mn. Luigi Giussani

Milà, 20 d'octubre de 2022

Benvolguts amics:

El que va succeir dissabte a l'audiència amb el papa Francesc ha superat tota expectativa. De fet, havíem decidit que coincidís aquest dia amb la Jornada d'inici de curs, i l'hem viscuda com una cosa incomparablement més gran: *un autèntic nou començament*.

En tots preval el mateix sentiment: l'agraïment. Agraïment a Déu, pel do de Mn. Giussani i del seu carisma, i també agraïment a Mn. Giussani, perquè, un cop més, ha fet possible que el nostre poble es reunís al voltant del guiatge de l'Església. Em puc imaginar que molts de vosaltres encara teniu la pell de gallina de veure el que la llavor plantada per Mn. Giussani ha estat capaç de generar un riu humà, desbordant d'afecte i de reconeixement per la Gràcia rebuda. Per tant, també us agraeixo haver estat signe d'aquesta gràcia davant del món amb la vostra presència a la plaça de Sant Pere.

I finalment, el meu i el nostre agraïment no pot sinó adreçar-se al Papa Francesc. En primer lloc, per les paraules afectuoses i profundes que va dedicar a Mn. Giussani, «per tot allò que ha sabut sembrar i irradiar arreu per al bé de l'Església». Ens ha omplert el cor de meravella i joia sentir dir al Sant Pare, precisament el dia del centenari del naixement de Mn. Giussani, que l'Església guarda «el record agraït de la seva presència (...) també en la comunió dels sants, des d'on intercedeix per tots els seus», i que reconeix «el seu geni pedagògic i teològic», tot considerant-lo un «autèntic apòstol» i «pare i mestre» per tothom qui el va conèixer. És una mostra clara del reconeixement del valor que té per a la vida i la història de l'Església el Servent de Déu Mn. Luigi Giussani. Per ser fidels al do rebut, cadascú de nosaltres té la responsabilitat de fer-se encara més conscient que aquest do se'ns ha donat, abans que res, per servir la missió de l'Església en el món.

En segon lloc, estem sincerament i profundament agraïts al Papa per mostrar-nos, no només cap on cal que ens dirigim, sinó també el camí per arribar-hi. En les pròximes setmanes, doncs, ens comprometem – personalment i en les nostres comunitats – a rellegir el discurs del Sant Pare amb atenció i seriositat.

Perquè no decandeixi l'impacte d'aquest fet extraordinari que hem viscut, m'agradaria – en comunió amb els qui comparteixen la responsabilitat que m'ha estat encomanada – assenyalar ja alguns punts essencials.

Les crisis ens fan créixer – El Papa ha reiterat i confirmat el reclam que els darrers mesos ens ha fet des de l'autoritat de l'Església, en particular des del Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida. Per tant, és un «temps de crisi». Però com a tal és una oportunitat de creixement, de maduració de la nostra fe. El Pontífex va parlar de «problemes greus», de «divisions», d'«una minva de la presència»: la primera manera de prendre's seriosament la seva correcció paternal és reconèixer-ne la veritat, entenent el sentit i el pes d'aquestes paraules. El Papa Francesc, com he indicat més amunt, també ens ha assenyalat els passos a seguir: cal que, per a nosaltres, aquest sigui un «temps de recapitulació», per interrogar-nos sobre com ens eduquem a viure les dimensions cultural, caritativa i missionera, un «temps de discerniment crític d'allò que ha limitat el potencial fecund del carisma», i un «temps de renovació i relançament missioner».

Unitat en el seguiment – És encoratjador escoltar en les paraules del Sant Pare una confirmació del camí que hem recorregut en els darrers mesos, des dels Exercicis de la Fraternitat fins al treball de l'Assemblea Internacional de responsables: «Ja sabeu que unitat no vol dir uniformitat. No tingueu por de les diferents sensibilitats ni de les diferències en el camí del moviment». Però què assegura la nostra unitat? El seguiment, és a dir, «una unitat amb qui i amb els qui guien el moviment, unitat amb els Pastors, unitat a l'hora de seguir atentament les indicacions del Dicasteri (...) i unitat amb el Papa».

Humilitat per redescobrir constantment el carisma – El papa Francesc ha dit que «no és el carisma el que ha de canviar», «són les maneres de viure el carisma les que poden constituir un obstacle o fins i tot una traïció a la finalitat per a la qual l'Esperit Sant va suscitar-lo». Per això, ens demana «reconèixer i corregir vies enganyoses», amb «una actitud humil i sota la sàvia guia de l'Església». El carisma donat a Mn. Giussani té un «potencial» que encara està «en bona part (...) per descobrir». No hem de suposar, doncs, que ja l'hem assimilat i entès totalment. Es descobreix, es redescobreix, s'aprofundeix i s'actualitza, seguint una lògica de reforma permanent.

Carisma i autoritat – «Mn. Giussani va ensenyar a tenir respecte i amor filial per l'Església i, amb gran equilibri, sempre va saber mantenir units el carisma i l'autoritat, que són complementaris, tots dos necessaris». Això, necessàriament, també s'aplica dins del moviment: «alguns estan al càrrec d'una tasca d'autoritat i de govern per servir a tots els altres i indicar el camí correcte», però «al costat del servei de l'autoritat és fonamental que el carisma es mantingui viu en tots els membres de la Fraternitat». I naturalment és aplicable a la relació entre els moviments (que ajuden a «mostrar el caràcter atractiu i novetat del cristianisme») i l'autoritat de l'Església (a qui «correspon indicar sàviament i prudentment quin camí han de seguir els moviments»). Després de subratllar la relació entre autoritat i carisma, el papa Francesc també ens ha indicat una tasca i un mètode, dels quals Mn. Giussani va ser – com va dir l'aleshores cardenal Ratzinger al seu funeral – un clar testimoni: «Tots estem cridats a això: a ser mediadors dels altres en la trobada amb Crist, i després deixar-los seguir el seu camí, sense lligar-los a nosaltres». Això ens ajuda a superar qualsevol temptació de personalisme.

Són només algunes idees per començar el treball que farem junts. El discurs del Papa té un significat històric per a nosaltres; ens demana una *veritable conversió* perquè puguem percebre constantment nova la gràcia del carisma, gaudint, amb humil gratitud, de la bellesa incomparable de la companyia de Crist present. Només així els nostres cors podran flamejar amb aquella «santa inquietud profètica» per la pau, per la presència de Déu en els pobres i abandonats, per l'anunci de Crist a cada nació i cultura del món, al qual el Papa ens ha exhortat. Preparem-nos, doncs, per a una nova etapa missionera!

Després de l'audiència de dissabte, s'ha concretat la nostra tasca: la proposta educativa per als pròxims anys tindrà com a objectiu marcar els passos del camí que el Sant Pare ha traçat. Com més disponibles estiguem a seguir-los, més contribuirem que la nostra companyia, fidel al carisma rebut, esdevingui una llar viva de llum, lloc d'unitat i esperança per a l'Església i per a tota la humanitat. I podrà correspondre millor – fins i tot amb els límits de la nostra pobra gent – a l'expectativa que el Papa Francesc va expressar amb paternal vigor: de vosaltres «l'Església, i jo mateix, esperem més, molt més». Ben arrelats en la roca de l'origen, estem desitjosos d'afrontar els reptes de l'actualitat.

En l'amistat,

Davide Prospero